

Kool algab ka vanematele

Nagu varasematel aastatel lähevad ka tänavu 1. septembril paljud õpilased uude kooli. Ühed astuvad esimest korda elus üle kooliläve, teised vahetavad õppeasutust ja alustavad uut eluetappi kodust hoopis kaugemal gümnaasiumis või koguni ülikoolis.

Vanemad valutavad ühtviisi südant nii turvalisest pesast lahkunud väikeste kui ka suurte laste toimetuleku pärast.

Esimese klassi laste emad-isad muutuvad salamisi, kas laps on ikka piisavalt kooliküps või kas ta jaksab õpida erikallakuga klassis.

Vanemad on ärevil ka liiklustiheda koolitee pärast. Jääb üle loota, et vähemalt septembris ei passi politsei ainult autojuhti, kellele trahvikviitungit ulatada, vaid jälgib ja juhendab koolide juures ka algajaid jalakäijaid.

Põksuva südamega viskavad pilgu kalendrisse need vanemad, kelle algklassilaps hakkab koolis käima õhtupoolikul. Kummitavad küsimused, kes lapsele hommikul süüa annab, tema koolikoti sisu kontrollib, juuksed patši punub, kooli saadab ja õhtul kodus vastu võtab. Vanavanemate puudumisel viivad paraku kõik need küsimused ühe vastuseni – lapsel ei jää üle muud, kui ise kõigega toime tulla.

Vanemad ei saa hirmude summutamiseks muud teha kui paar korda päevas lapsega koolitee läbi jalutada. Lapsele peab õpetama, kuidas toitu soojendada ja elektriga ümber käia.

Täiskasvanud lapsi ülikooli saatvad vanemad on samuti nukrad. Nii mõnigi pühib pisaraid, sest viimane laps lah-

KOOLITEE

Kristel Kirss,
toimetaja

kub kodust. Noormeeste vanematele meenub sageli just siis, et nende mehe võsuke ei ole kunagi pidanud endale süüa tegema ega pesu pesema. Kaasa pandud toidud, millest hõlbus kõhutäidet valmistada, leiavad koha võõral riivil.

Väikelinna või maale maha jäänud vanemad tunnevad oma Tallinnas või Tartus õpinguid jätkavate laste pärast nii rõõmu kui ka hirmu. Rõõmsaks teeb teadmine, et poeg või tütar hakkab õpima soovitud eriala. Hirmu valmistab aga kuuldus, et suuremates linnades ei ole kuigi turvaline. Vanemate peas keerleb küsimus, kas laps ikka oskab end kaitsta.

Ilmselt on paljud muremõtted põhjendamatud ning lapse suhtes ka ebaõiglasel. Suurtele lastele on pidev kontroll ja hoolitsus tihti koormav. Väikesed koolijärglased on aga sageli hajakajamad ja tragimad, kui täiskasvanud arvata oskavad. Nad tahavad ju nüüd kõigest hingest olla suured ja tublid.